

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૨૩૨૨૨૫૫

ભારત માતાનાં અંગો ટૂંકડા કરી કાપ્યા કરો!
પીછે હઠથી ચીનને બેરેક-થાણા આપ્યા કરો!
છાપ્યા કરો જુઠાણાં લાવ બચાવવા પાતર -
'સરહદો પર શાંતિ છે' જપમાળા બાપ્યા કરો!
(ચીન સાથે ગુપ્ત સોદો)

સવામી સવારની..

વૈદ્ય ઘ્યા વેરી,
કડવા-લેવા-વચ્ચે
ભીંસાય પક્ષા!
(ગરજ સરી, હવે દિલ્હી શતરંજ)

છાપ્યાચારનો -
રાજીનામાં લેવાનો -
છે બધા રોગી..

દાઈકુ

ચિંતન

દુસ્થા: પર્વતા રમ્યા વેશ્યા ચ મુખમંડલે ની
યુક્ત્ય વાર્તા રમ્યા ચત્રિણી રમ્યાહ દુસ્ત: ॥

'દૂર રહેવા પર્વતોનું સૌંદર્ય કંઈક ઓર જ દેખાય છે, ચહેરાની ટાપટીપથી વેશ્યાનો ચહેરો પણ દૂરથી સુંદર દેખાય છે, અને યુક્તની વાતોથી જ આનંદ મળે - સુંદર લાગે છે. પણ ત્રણે નજીક જવાથી જોવા ગમતાં નથી. દૂરથી જ સારાં લાગે છે.

મિત્રો-સંબંધીઓ-સગાં-સનેહીઓનો જ્યાં સુધી નિકટનો પરિચય ન હોય ત્યાં સુધી તો કેમ છો - દીક છે ના દંભી સ્મિત જેટલો જ પરિચય હોય છે. માણસ જ્યારે સાથે-ઘરમાં જ રહેતું હોય ત્યારે એની રીતભાવ-બોલવા-વર્તવાની રીત-દેવો-સ્વભાવ-વડીલો પ્રત્યે તેનો ભાવ - નાના ભાડાં સાથે તેનો વર્તવ-સ્વાર્થપણુ - સમર્પણ-ત્યાગ આ બધું નાની નાની બાબતોમાંથી જાણવા મળે છે.

ભાઈ-ભાડું એકમેકના કપડાં-ચીજવસ્તુ-જમવાની ટેબલ પર નિશ્ચિત જગ્યામાં બાંધણીડ નક્કી કરવા જમવાના વાહસ જોઈએ એવી હક-પરિવારમાં સાથે રહેવાથી જ પરિચય મળે છે. ગમે તેવા સ્વભાવ સાથે અનુકૂળ સાધનું એમાં જ સાચું સૌંદર્ય છે બાકી તો ડુંગરા દૂરથી તો રળિયામણા જ લાગે છે. અહીં વેશ્યાના ચહેરા અને યુક્તની વાતોથી આ વાત સમજાવી છે.

સુવિચાર

- તમે આનંદ માણો, મજા લૂંટો, પ્રસન્ન રહો પણ બીજાને નુકસાન પહોંચાડ્યા વિના
- મધુર સ્વભાવવાળો પોતે તો પ્રસન્ન ચિત્ત રહે જ છે પણ પોતાની આસપાસ પણ પ્રસન્નતાનું વાતાવરણ રાખે છે
- પ્રસન્નતા જ સ્વાસ્થ્યની પહેલી શરત છે
- પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવી અત્યંત કઠિન છે કારણ અન્યને પ્રસન્ન કરીને જ પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થઈ શકે છે
- પ્રસન્નતા પર્તગિયા જેવી તેનો પીછો કરવાથી તે પકડાતી નથી પણ શાંતિપૂર્વક ધીરજ ધરવાથી તમારા હાથ પર આવીને બેસી જાય છે
- પ્રસન્નતા રામબાણ ઔષધ છે અને આનંદની વહેતી ગંગા છે તેમાં સ્નાન કરી પ્રત્યેક વ્યક્તિ નિરોગી અને પવિત્ર થાય છે. ગંભીર ચિંતા અને ઉદાસીના મેઘ પણ ઘોષ નાખે છે

બોધ કથા

'ગુરુ-તત્ત્વ'ની સેવા અગત્યની છે વ્યક્તિ તરીકે કે તેના આચરણ-જ્ઞાન તરીકે ગુરુનું મહત્વ નથી પણ ગુરુ તરફ આપણું જેટલું સ્નેહ-સમર્પણ-ત્યાગ હોય તે જ ગુરુકૃપાનું કારણ બને છે.' એક ગુરુને બે શિષ્ય હતા બંને ગુરુને ખૂબ પ્રિય હતા. ગુરુજીએ શિષ્યોની અને શિષ્યો એ ગુરુની પરીક્ષા પણ કરી લીધી હતી. બંને સફળ હતા.

ગુરુ નિમાર પડ્યા હવે 'ગાદી-વારસ' કોણ થાય અને આશ્રમમાં ચર્ચા શરૂ થઈ. દબાણો અને પ્રચાર પણ આવવા લાગ્યા. અંતે ગુરુજીએ સુક્તિ યોગ્ય.

બંને શિષ્યોને બોલાવી સાથળ પર ઘસેલું મોઢું ગૂમડું બતાવ્યું. પાટો બતાવ્યો - રસી ખૂબ ઘસ ગઈ હોવાનું જ હતું. ગુરુ કહે - મને વેધરાજે કહ્યું છે કે આ રસી છે કોઈ મોઢેથી ચૂસી લે તો ગૂમડું મટી જાય એમ છે - મને કાલે સવારે જવાબ દેજો.

એક શિષ્ય પૈસા આપી કોઈ રસી ચૂસી લે એવા વ્યક્તિની શોધમાં નિકળી પડ્યો. બીજા આશ્રમમાં જ ગુરુ સેવામાં રહ્યો.

બીજે દિવસે ત્રણે ભેગા થઈ પહેલા એ કહ્યું આવું કામ કરવા કોઈ તૈયાર નથી. બીજા શિષ્યએ કહ્યું, ગુરુજી બોલે પાટો તમારી પીડા દૂર થતી હોય તો હું રસ ચૂસી લઉં. ગુરુજીએ પાટો બોલ્યો, લીધું નીકળ્યું, બીજે શિષ્ય ગુરુ ગાદીનો વારસ નક્કી થઈ ગયો.

E-mail : sureshchandrabbhatt18@gmail.com

ધમોશનલ અત્યાચારની દુ:ખદ બાબત એ છે કે પારકાં, દુશ્મનો કે અજાણ્યા તો અત્યાચાર કરે અને આપણે સ્વીકારી પણ લઈએ, પરંતુ આત્મીયજન કે સ્વજન તરફથી થતાં ધમોશનલ અત્યાચાર ઘણું દુ:ખ દઈ જાય છે

પ્રિય સખી,
ઉનાળાની બેતાલીસ-તેતાલીસ ડિગ્રી ગરમીએ ફરિયાદ પણ ઘરવાસ ભોગવવાની સજા ફટકારી દીધી છે. લગ્નોની મોસમ પણ પૂરુંબહારમાં છે. ગરમી હોવા છતાં હાજરી આપવી જ પડે અન્યથા સગા-સંબંધી નારાજ થઈ જાય. ઘરના વડીલો પણ સલાહ આપે કે, 'તમે કોઈના પ્રસંગમાં હાજર નહિ રહો તો તમારા ઘરે પ્રસંગ આવશે ત્યારે કોણ આવશે?' અને કાળ-ગાળ ગરમીમાં આપણે સંબંધ સાચવવા નીકળી પડીએ. આ એક પ્રકારનો અત્યાચાર નથી લાગતો? અત્યાચાર બે પ્રકારે ગુજારી શકાય એક જેમાં દેખીતી રીતે ટોચ પર આવે, જેમાં ગુસ્સો ભળેલો હોય અને બીજી રીતમાં આપણી લાગણીઓને ઉશ્કેરતીને ધાર્મ્ય કામ કરાવી લેવામાં આવે. આપણી ભાવનાઓને વલોવીને તેના મંથનમાંથી સ્વાર્થનું નવનીત તારવી લેવાની આ કળાને ધમોશનલ અત્યાચાર કહી શકાય. અને આ અત્યાચાર દરેક વર્ગની દરેક વયની વ્યક્તિ વધતો-ઓછે અંશે ભોગવતી જ હોય છે. મારી શાળામાં તો આવા રીતન અવારનવાર ભજવાતા હોય છે. છોકરો અનિચમિત હોય કે ગુલકાર્ય ન લાવતો હોય તો આપણે શિક્ષાત્મક પગલાં લઈએ અને બીજા જ દિવસે તેના માતાપિતા પ્રગટે - 'અરે!' તમે માનવતાથી કામ કરો. મારો છોકરો નહિ ભણે તો કશો વાંધો નહિ. તમ તમારે નાપાશ કરજો. એક વર્ષ વધારે ભણજો...' વગેરે વાક્યો ઊંચા સૂરે બોલી આપણાં પગલાંને અમાન્ય ઠેરવી ચાલ્યા જાય... પરીક્ષાના સ્ટ્રિડ્ડમાં એ જ છોકરો નાપાસ થાય એટલે માતાપિતા પણ પ્રગટ થાય. આ વખતે ચહેરા પર દીનતા હોય! ચાલ શિથિલ! ગાત્રો ટીલા! હાથ ખેંચાવેલાની મુદ્રામાં! અને આવીને વિનંતીનાં સૂરમાં વટે - 'હેન! મારા છોકરાનું ભવિષ્ય તમારા જ હાથમાં છે. તમે એને પાસ કરી દો તો તેનું એક વર્ષ બચી જાય. હવે ગુલકાર્ય અંગે કોઈ ફરિયાદ નહીં આવવા દઈએ. ધ્યાન રાખીશું...' અને આપણે જરા ટહાર થઈને કહીએ કે 'હવે શક્ય નથી પરિણામ બની ગયા છે.' એટલે છેલ્લું શસ્ત્ર અરે! અમોઘ શસ્ત્ર અજમાવે - 'હેન! નાપાસ થયાનું બાણ્યુ ત્યારથી તેણે કશું જ ખાધું નથી. રડ્યા જ કરે છે. રૂમમાં પુરાઈ ગયો છે, અને કહે છે કે હું તો મરી જઈ!' અને બસ! આપણે છેલ્લું વાક્ય સાંભળી ને ચિત્ત થઈ જઈએ આમાં માનવતાનો પણ દોષ નથી. જે ધમોશનલ અત્યાચાર તો આપણી પર અજમાવે છે. તે જ ઘરે તેમના છોકરાં તેમના પર ગુજરતા જ હોય છે.

આમ નહીં કરવાનું, તેમ નહિ કરવાનું, આમ જ વર્તવાનું, તેમ જ બોલવાનું, આવા કપડા પહેરવાના તેવા નહીં પહેરવાના, ફુલાણી કે ફુલાણા સાથે વાત નહિ કરવાની. આ બધું જ પ્રેમના નામે થાય છે. લાગણીના નામે પતિના વ્યક્તિત્વને ઘરમૂળથી બદલી નાખવાનો પ્રયત્ન થાય છે અને પતિને લાગણીના નામે ઘર ચલાવવાનું મશીન બનાવી દેવામાં આવે છે, પતિ અને પત્ની બંનેના પક્ષે સતત ધમોશનલ બ્લેક મેલીંગ અને ધમોશનલ અત્યાચાર ચાલતો રહે છે. પત્ની બે દિવસ પિયર જાય તો કેટલા ટકા પુરૂષો પુશ થતાં હશે? તમે પરણેલા પુરૂષ હશો તો જાહેરમાં જવાબ નહિ આપી શકો. કાંઈ વાંધો નહિ! પત્નીની હાજરી હોય તો પોતો જવાબ આપો. બે દિવસ પત્ની પિયર જાય તે સમયમાં પુરૂષ શું કરતો હોય છે? એ કાંઈ વ્યભિચારી બની જતો નથી પણ મુક્તિનો થોડો અહેસાસ અનુભવે છે કેમ? એવી કઈ ચીજ હતી, જેણે મુક્તિનો અહેસાસ કરાવ્યો હતો? એ સૂક્ષ્મ અત્યાચાર હતો. ધમોશનલ અત્યાચાર. દંભના ચશ્મા ઉતારીને વિચારો, સત્ય ઉઘડશો! બે દિવસ પછી ખાલીપો લાગે છે. લાગે છે ને?

આમ તો ધમોશનલ અત્યાચારમાં પાવરતા હોય છે. કંઈ જોયતું હોય ને ન મળે ત્યારે રડવા લાગે છે. આ રડવાનું કંઈ દુ:ખને કારણે હોય છે? એ તો ધમોશનલ અત્યાચાર. વસ્તુ મેળવવાથી માંડીને ભણવા સુધીની તમામ બાબતમાં ધમોશનલ અત્યાચાર ચાલ્યા કરે. અને એ જ સંતાન ઉત્પત્તિયક થાય ત્યારે પ્રેમ કે લગ્નના મામલે પણ એ જ ધમોશનલ અત્યાચાર ઉભય પક્ષે ચાલ્યા કરે, માતા-પિતા સંતાનોને સંતાનો માતા-પિતાને ધમોશનલી હેરાન કર્યા જ કરે. ઘણા વર્ષો પછી સિનારીઓ ઊલ્ટો ભજવાય છે. વડીલો માફ કરે! પણ વૃદ્ધ મા-બાપ પુત્રો પર ભારે ધમોશનલ અત્યાચાર ખાટલામાં પડ્યા પડ્યા પણ કરતાં હોય છે. નાની નાની વાતમાં વાંકુ પાડવું, 'તે હવે બદલાઈ ગયો છે!', 'આ દિવસ જોવા તને મોટો કર્યો હતો!' જેવા વાક્યાણ થતી સંતાનોનાં મર્મને વીંધતા રહેવાનો શોખ હોય છે. જો કે, આવા ધમોશનલી અત્યાચારી મા-બાપની સંખ્યા કરતાં દસ ગણી સંખ્યા ઘડપણમાં બંધી જ રીતે નિ:સહાય બનેલાં માતા-પિતા પર અત્યાચાર કરતાં પુત્ર અને પુત્રવધુઓની છે. મહેમાન આવ્યાં હોય અને ચા બનાવવાની હોય તો વહુ અગાઉથી કહી દે, બા તો હવે અત્યાચાર એક જ વખત ચા પીવે. ભલે ને બાને ચાની તલપ લાગી હોય! 'મારા બાબુના પપ્પાને તો બાના હાથની જ રસોઈ ભાવે!' કહીને રસોઈની જવાબદારી નાંખી દેવાની બા ઉપર. 'પપ્પા તમે ગાડી લઈ જવાના બદલે થોડું ચાલી નાંખો, તમારી તબિયત સારી રહેશે...' પ્રેમને પડદો બનાવીને સંતાનો જ્યારે માતા પિતાને કરવી વાત કહે છે ત્યારે તેઓ બે વર્ષનો વધુ બુટાપો અનુભવે છે.

ધમોશનલ અત્યાચારીઓની ચાટીમાંથી મિત્રો પણ બાકાત નથી. ભાઈ, હવે તો તુ મોટો માણસ થઈ ગયો, અમને ભૂલી જ જાવે ને? આ માત્ર ફરિયાદ છે? કે એથી વિશેષ કંઈક? ભાઈ-ભાડુંથી માંડીને સગાઠાલાં બધાં દ્વારા કોઈને સ્તેષ્ટ ધમોશનલ અત્યાચાર થતો રહે છે. આ અત્યાચાર એવી જ વ્યક્તિ કરી શકે જે ધમોશનલી તમારી સાથે ખેંચાયેલી હોય છે જેને હર્ટ કરવું તમને પોસાય તેમ ના હોય. એટલે કહી ન શકો કે આ વર્તન તારું એક અત્યાચાર છે! આવા સમયે આ એક નાનકડી વાર્તા યાદ કરી લેવાની...

આમ તો ધમોશન પોઝીટીવ શબ્દ છે અને તેની સાથે અત્યાચાર જેવો નેગેટીવ શબ્દ જોડવાં જીવ ન ચાલે. પરંતુ જે પોષવું તે મારવું તે કમ દીસે કુદરતી, એ ન્યાયે જે લાગણી, જે પ્રેમ જીવનને પોષે છે જે ઉલ્ટો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો રામાચળ અને મહાભારત સર્વાઈ. કૈકેયીએ દશરથ રાજાને ધમોશનલ અત્યાચારથી જ તો મ્હાત કર્યા હતાં ને? અને તેઓ મજબૂર થઈ ગયાં પોતાનાં સુવરાજને વનમાં મોકલવાં માટે. દેવવ્રત માતા સત્યવતી ના ધમોશનલ અત્યાચારથી જ તો ભીષ્મ પ્રતિજ્ઞા લઈ બેઠાં. એ ન થયું હોય તો મહાભારત ન સર્જત. જે છરી શાક સમારી શકે તે છરી કોઈનો જીવ પણ લઈ શકે. તેમ મર્કટનો વર્ણવ માણસ પોતાના હાથમાં રહેલા સાધનનો સીધો - ઊંઘો, આડો-અવળો ઉપયોગ ન કરે તો જ નવાઈ. લાગણીને હથિયાર બનાવી ખેલવામાં આવતાં આટાપાટામાં ધમોશનનો દોષ નથી દોષ માણસ જાતનો છે.

એક બાબત અને એક આંખો આબુબાક્રમાં ઉગ્યા હતા. એક દિવસ બાવસે આંખને કહ્યું, 'અરે! તારી દશા તો ખે! છોકરાઓએ કેરી પાડવા પથ્થરો મારી મારીને તને કેવો પીપી નાખ્યો છે. તારી દશા ખે! અને મારી સામે ખે! હું કેવો અડીખમ ઊભો છું. છે કોઈ છોકરાની તાકાત કે મને એક પથ્થર પણ મારે! મારે દેખાવ એવો જ એવો જ છે ને!' આંખએ સભર સ્મિત સાથે જવાબ આપ્યો, 'ભાઈ! ઉનાળો જશે એટલે હું તો પાછો હર્બો-ભયોં થઈ જઈશ. મને મારી બદબાઈનું દુ:ખ નથી. પણ એક વાત યાદ રાખ! લોકો એને જ હેરાન કરે છે જેની પાસે ફળ હોય છે!'

ધમોશનલ અત્યાચારની દુ:ખદ બાબત એ છે કે પારકાં, દુશ્મનો કે અજાણ્યા તો અત્યાચાર કરે અને આપણે સ્વીકારી પણ લઈએ. પરંતુ આત્મીયજન કે સ્વજન તરફથી થતાં ધમોશનલ અત્યાચાર ઘણું દુ:ખ દઈ જાય છે. એમાં પણ જો પ્રેમના નામે, લાગણીના નામે પીડા પહોંચાડવામાં આવે ત્યારે તો એમ થાય છે કે 'મને દુ:ખી શા માટે કરો છો? એવું પૂછી પણ શકાવું નથી.'

પતિ-પત્નીનો સંબંધ હોય કે પ્રેમી-પ્રેમિકાનો કે અન્ય કોઈ હોય કે પછી લગ્ન, સ્ત્રી અને પુરૂષ અને વચ્ચેનો સંબંધ મેઘદળુપી છે. સુખ-દુ:ખ, આશા-નિરાશા, અપેક્ષા-ત્યાગ, ભોગ-સમભોગ, સમર્પણ - બેવફાઈ બધું જ આ સંબંધમાં હોઈ શકે છે. સૌથી વધુ ધમોશનલ અત્યાચાર પણ આ જ સંબંધમાં થાય છે. પ્રેમના નામે પતિ-પત્નીને અને પત્ની પતિને દુ:ખ પહોંચાડ્યા કરતાં હોય છે.

એક બાબત અને એક આંખો આબુબાક્રમાં ઉગ્યા હતા. એક દિવસ બાવસે આંખને કહ્યું, 'અરે! તારી દશા તો ખે! છોકરાઓએ કેરી પાડવા પથ્થરો મારી મારીને તને કેવો પીપી નાખ્યો છે. તારી દશા ખે! અને મારી સામે ખે! હું કેવો અડીખમ ઊભો છું. છે કોઈ છોકરાની તાકાત કે મને એક પથ્થર પણ મારે! મારે દેખાવ એવો જ એવો જ છે ને!' આંખએ સભર સ્મિત સાથે જવાબ આપ્યો, 'ભાઈ! ઉનાળો જશે એટલે હું તો પાછો હર્બો-ભયોં થઈ જઈશ. મને મારી બદબાઈનું દુ:ખ નથી. પણ એક વાત યાદ રાખ! લોકો એને જ હેરાન કરે છે જેની પાસે ફળ હોય છે!'

તો સખી, આજથી ધમોશનલ અત્યાચારથી દુ:ખી થવાના બદલે ખુશી વહેંચવાનું શરૂ કરી દઈએ?

- તારી સ્વાતિ

શિયાળા અને ઉનાળાની વચ્ચે ઋતુસંધિ સમા ચૈત્ર મહિનામાં લીમડાનું સેવન કરવાથી શરીરને ઈમ્યુનીટી તો મળે જ છે આ ઉપરાંત ચામડીના રોગો, શરદી - ઉધરસ, તાવ આદિ રોગોમાં પણ રાહત થાય છે, જો આ ચૈત્રમાં સેવન કરવાનું રહી ગયું હોય તો આવતા ચૈત્રમાં તો ખાસ કરજો

મે મહિનાનું બીજું અઠવાડિયું બેસવામાં છે. વૈશાખ મહિનો બેસી ગયો છે એટલે એમ કહી શકાય કે ઉનાળો પુરૂષોશમાં છે. ઝર-ઝડ ડિગ્રી તાપમાન તો રોવ રહે છે. આ કારણે જ બપોરે કરકસુ જેવો માહોલ અને રાત્રે મેળા જેવો માહોલ જોવા મળે છે.

ઉનાળામાં સામાન્યતઃ ગરમીને લગતા રોગો વધુ માત્રામાં જોવા મળે છે જેવા કે, અળાઈ, ચામડી પર ગરમી નીકળવી, ઉનાવા, ઝાડા-ઉલ્ટી, આંખો બળવી, થાક લાગવો, એસિડીટી આદિ. આ બધા રોગો ઉનાળામાં વેગ પકડે છે, તો તેની સામે રક્ષણ આપવા માટે ઔષધો પર હાજર છે આજે આપણે ઉનાળામાં ઉપયોગી શકાય એવા ઔષધોની વાત કરીશું. આ ઔષધો સ્વભાવતઃ ઠંડી પ્રકૃતિના જ હોય. તેનો બલ અને પ્રકૃતિને ધ્યાનમાં રાખીને માત્રાપૂર્વક ઉપયોગ કરીએ તો પરિણામો મળી શકે.

ઔષધો વિષે વિવરણ શરૂ કરતા પહેલા હું એવું માની લઉં છું કે આપે ચૈત્ર મહિનામાં લીમડાનું સેવન કરવું જ હશે. શિયાળા અને ઉનાળાની વચ્ચે ઋતુસંધિ સમા ચૈત્ર મહિનામાં લીમડાનું સેવન કરવાથી શરીરને ઈમ્યુનીટી તો મળે જ છે આ ઉપરાંત ચામડીના રોગો, શરદી - ઉધરસ, તાવ આદિ રોગોમાં પણ રાહત થાય છે. જો આ ચૈત્રમાં સેવન કરવાનું રહી ગયું હોય તો આવતા ચૈત્રમાં તો ખાસ કરજો.

(આમ તો ચૈત્ર મહિના શિયાળા પસંદ કરવાની સેવી જ શકાય. અલબત્ત, પ્રકૃતિને અનુકૂળ આવે તો જ.)

- ચંદન : સ્વાદે કડવુ અને સ્વભાવે ઠંડુ એવું ચંદન અનેક પ્રકારનું હોય છે. ચંદન તેની શીતળતા માટે જાણીતું છે. તેનાથી ચામડીના રોગો, શોષ, દાહ, થાક, તરસ, શરીરની બળતરા, રક્તદોષ તેમજ મૂત્રદોષ ઓછા થાય છે.
- ચોખાના ઘોચેલ પાણીમાં ચંદન ઘસી તેમા મઘ અને ખડી સાકર મિક્સ કરવી. લોહીના ઝાડા - શરીરની ગરમી આદિમાં આનાથી રાહત મળે છે.
- ગરમીની અળાઈમાં કે ફોલીઓમાં ચંદન, વાળો અને ઘાણાને ગુલાબજળમાં મિક્સ કરી લેપ કરવો.
- જીરું : રસોડામાં મસાલારૂપે વપરાતા જીરુંમાં પણ અનેકા ગુણો છે. તે ભૂખ લગાડનાર, પાચન કરનાર, આંખો પર હિતકર, રક્તદોષ, તાવ, ક્ષુમ્બિ અને પિત્તનો નાશ કરે છે.

ઉનાળાના ઔષધો નિરામય
- ડો. કેદાર ઉપાધ્યાય

હોય તો ઘરોનો રસ નાકમાં નાખવો.
- આંખોમાં બળતરા થતી હોય તો ઘાણા, ઘરોનો રસ તથા વાળાથી આંખો ઘોવી.
- ખુલ્લા પગે ઘરો પર ચાલવાથી આંખો તથા શરીરને ઠંડક મળે છે અને આંખોને પોષણ મળે છે.
● વાળો : 'ખસ' તરીકે જાણીતા એવા વાળાનું ઘાસ થાય છે તે સુવાસિત હોવાથી સુગંધી પદાર્થો આદિમાં વપરાય છે. વાળો મુખ્યત્વે પાચન કરનાર, શિતળ, ભૂખ વધારનાર, ચામડીના રોગોને દૂર કરનાર, દાહ ઘડાડનાર અને વાળ વધારનાર છે.
- વાળો, નાગરમોય અને ઘાણાનો ઠંડા પાણીમાં લેપ કરવાથી અળાઈ, ફોલીમાં રાહત થાય.
- શરીરની ગરમી દૂર કરવા માટે વાળો, ગુલાબની કળીઓ, જીરું તથા સાકરનું મિશ્રણ પાણી કે દૂધ સાથે લેવું.
- છાતીમાં દુખાવો હોય ત્યારે વાળાના ચૂર્ણને ગંઠોડા સાથે લેવું.
ઉનાળામાં સામાન્ય રીતે જોવા મળે પ્રકૃતિગત રોગો સામે ઉપચારાર્થે પ્રયોજી શકાય એવા અમુક ઔષધોની આપણે ચર્ચા કરી. આમ જોઈએ તો આ દરેક ઔષધનો એક સામાન્ય ગુણ છે, જે છે તેની શીતળતા. ઉનાળામાં ગરમીને લીધે થતાં રોગોમાં આ ઔષધોને વિવિધ યોગોમાં વિવિધ સ્વરૂપે પ્રયોજવામાં આવે છે અને તેને પરિણામો પણ મળે છે. આ દરેક ઔષધ શિતળ ગુણ ધરાવતું હોવાથી તેની માત્રા અંગે ખૂબ સાવચેત રહેવું વધુ પ્રમાણમાં માત્રાને કારણે કદાચ કફદોષ વધી પણ શકે આથી નિષ્ક્રાંતો ને સાદીને પ્રયોગ કરવો એ સલાહ છે.

લોકપ્રિય બનવા માટે શું કરશો?

જ્યારે ઓછું બોલવું અને સામી સમીને શાંતિથી સાંભળવું ત્યારે તે વ્યક્તિ જરૂર તમારાથી પ્રભાવિત થશે. તમારો વધુ પડતો વાચાળ સ્વભાવ ઘણા લોકોને પરંદા આવતો નથી. બીજી વ્યક્તિ પણ કંઈક કહેવા માગે છે. વધુ પડતી દલીલો કરવી, પોતાના વખાણ કરતાં જવું અને બીજાની વાતને ખોટી સાબિત કરવી - કેટલાક લોકોની આવી ટેવ હોય છે. તેઓ અટક્યા વગર બોલતા જ જતા હોય છે.

અમુક સમયે ચૂપ રહેવું કે ઓછું બોલવું બુદ્ધિમતાનો પહેલો ગુણ છે. ઓછું બોલનાર સ્ત્રી કે પુરૂષને બધા પરંદા કરે છે. સીધી વાત છે કે તમે બીજાની વાત સાંભળવામાં રસ ના લો, તો બીજી વ્યક્તિ કદી તમારામાં રસ નહિ લે. તમે જ્યારે ઓછું બોલવો અને વધુ સાંભળવો તો સામેવાળો તમારાથી વધુ પ્રભાવિત થશે. આ બધાનો મતલબ એ પણ નથી કે તમે બિલકુલ ન બોલો, નહિ તો લોકો તમને અભિમાની પણ સમજી શકે. લોકપ્રિય થવા માટે કેટલાક મુદ્દા ધ્યાનમાં રાખવા જેવા છે.

કોઈની ટીકા ન કરો : કેટલીક વ્યક્તિઓ સ્વભાવથી જ ટીકાખોર હોય છે. દરેક વસ્તુમાં ખોડ-ખાંપણ કાઢે છે અને બીજી વ્યક્તિનાં વખાણ કરવામાં કંબુસાઈ દાખવે છે. જે વ્યક્તિ કોઈને મળતાં આવકાર અને કુશળક્ષેપ પૂછવાને બદલે એમનાં બાળકો, પત્ની કે કુટુંબનાં બીજા સભ્યોની ટીકા કરવા લાગે, એની સાથે વાત કરવાનું કોઈ ને ના ગમે.

મોટી-મોટી વાતો ન કરો : દરેક વાતને વધારીને કહેવાની ટેવવાળી વ્યક્તિની પણ બધા અવગણના કરતા હોય છે. એ લોકો પણ બનાવવું સાચું વર્ણન કરતાં મીઠું-મરચું ભભરાવીને કહે છે. આ ટેવ સ્ત્રીઓમાં ખાસ કરીને જોવા મળે છે. કેટલાક પુરૂષોમાં પણ આવી ટેવ હોય છે.

આ ટેવ પાછળ પોતાની કમજોરીઓ છુપાવવી, બીજા પર રોક મારવો, પોતાને સમજાવવા બતાડવા, બાહ્ય કહેવરાવવા અને પોતાના અહંને સંતોષવું એ કારણ હોય છે. આવા લોકો પ્રત્યે લોકોને અરૂચિ થાય તે સ્વાભાવિક છે.

માથુરી તો ગપબાજીનું ઉદાહરણ છે. તે દિવાળી પર કહેશે, 'અમારે ત્યાં લોકો એટલી મીઠાઈ આપી ગયા છે, એટલું દારૂખાનું આવ્યું છે કે રૂમ ભરેલો પડ્યો છે.' તે કાચમી આવી મોટી મોટી વાતો કરતી રહે છે : 'મેં તો ઘરની દાળ કચારેક રાખી જ નથી. અમે તો રોજ બહાર જ જમીએ છીએ.' એની આ વાતોમાં કોઈ સચ્ચાઈ નથી હોતી, એટલે એ કોઈને ગમતી નથી.

ધૂની સ્વભાવ બદલો : જ્યારે ઘરના થાય ત્યારે કોઈની સાથે હસીને વાત કરવી, કચારેક બીજા હસે તો ચૂપ રહેવું, કચારેક ભાવુકતામાં કોઈ વાત કહી દેવી, પણ કોઈ ટોકે તો એના પર વચસી પડવું - આવી મિજાજી (ધૂની) વ્યક્તિ સાદાસર મજાકથી પણ ખોટું લગાડી બેસે છે.

ગંભીરત રહેવાં શીખો : આમ તો ગંભીર થવું એ સારા વ્યક્તિનો પરિચય છે, પણ વધુ ગંભીર થવું એ સાડું નથી. ચહેરો ગમે તેટલો સુંદર હોય, પણ એના પર હાસ્ય ન ફરકે અને હોઠ બંધ રહે તો તે વ્યક્તિ નિર્જીવ પથ્થર જેવી લાગે છે આવી વ્યક્તિને લોકો નાપરંદા કરે છે.

બીજાની વાતમાં માથું ના મારશો : કોઈ વ્યક્તિ ભલે પોતાની જાતને શિક્ષિત કે આધુનિક માને તોપણ તે બીજાની વાતમાં માથું મારવામાંથી ઊંચી ના આવે. આવા લોકો રસ્તે જતાં મિત્રો, સંબંધી અને પરિચિતો સાથે બિનજરૂરી પ્રશ્નો પૂછવા વગર નથી રહેતા. 'જેમમ કે તમે ક્યાં જાઓ છો? પરણેલા છો કે નહીં? પતિ-પત્ની વચ્ચે બને છે કે નહીં? મકાન તમારું પોતાનું છે કે ભાડાનું? તમારી આવકનું સાધન શું છે? તમારે ભાઈ-બહેન કેટલાં છે?' આવી વાતો કોઈ એકાદ વાર સહન કરી લે, બીજી વખત તમારી પાસે કોઈ ઊભું પણ ન રહે.

કચારેય સંચમ ન ગુમાવશો : ગુસ્સાવાળી વ્યક્તિ વારંવાર સંચમ ગુમાવી દે છે અને ગમે ત્યાં, ગમે તેની સાથે ઉલ્ટું સીધું બોલીને અપમાન કરી દે છે અને અપમાનિત પોતે પણ થાય છે. અરવિંદ શાહ પાનગી કંપનીમાં મેનેજર છે. તીક્ષ્ણ બુદ્ધિ, ત્વચિત નિર્ણય લેનાર વ્યક્તિ તરીકે વિશિષ્ટ પ્રતિભા છે. તો પણ કચારેક નિયંત્રણ ગુમાવીને, આડુઅવળું બોલીને ગુસ્સો પ્રગટ કરવા લાગે છે. આ તુડમિજાજીથી ઓફિસના જ નહીં, ઘરનાં લોકો પણ એનાથી કંટાળેલા રહે છે.

આવા સંચમહીન માણસોને લોકો ટાળે છે, જે વાતવાતમાં યિદાઈ જતા હોય છે.

અહમ્ નાખો : ભાવના દવે સચિવાલયમાં સેક્રેટરી છે. ઊંચા હોદ્દા પર હોવાને કારણે એનામાં અહમ્ આવી ગયું છે. પોતાના હાથ નીચેનાં 'સ્ટાફ' સાથે ખૂબ જ સહાયથી વર્તે છે, એટલે કોઈ ખુશ થઈને કામ કરતું નથી. તે હાથ નીચેનાઓની વાત સાથે કદી સહમત થતી નથી. (અનુસંધાન પાના નં. ૬૫૨)